

Zaaknummer 18.070

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 16 juli 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 23 februari 2018 van de examencommissie Erasmus School of Social and Behavioural Sciences, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

..... (gemachtigde) heeft bij brief van 2 maart 2018 namens appellant beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 23 februari 2018, waarbij aan appellant sancties zijn opgelegd naar aanleiding van plagiaat en collusie.

Appellant heeft tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend bij de voorzitter, waarin hij verzoekt om bij wege van voorlopige voorziening in staat te worden gesteld ongestoord verder te gaan met zijn studie voor de duur van het beroep.

Op 11 april 2018 ontving het college het verweerschrift. Appellant heeft bij brief van 19 april 2018 gerepliceerd.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 16 juli 2018. Appellant is ter zitting verschenen en werd ter zitting vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door ..... en .....

II. Motivering

1. In beroep voert appellant aan - kort samengevat – dat er geen sprake is van plagiaat dan wel collusie.

Volgens verweerder heeft appellant plagiaat gepleegd door het werkstuk voor het B1-practicum Psychodiagnostiek volledig over te nemen van een ander student uit een eerder collegejaar. Dit werkstuk zou op de website Snel Studeren beschikbaar zijn gesteld. Appellant betoogt dat hij per ongeluk zijn naam op het werkstuk heeft geplaatst en voornemens was een verbeterde versie van zijn eigen werkstuk in te leveren. Appellant geeft toe dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld door het verkeerde werkstuk in te leveren maar ontkent dat er sprake is van plagiaat. Appellant merkt op dat het werkstuk niet is nagekeken omdat het na de deadline is ingeleverd.

Appellant ontkent dat er sprake is van collusie bij de totstandkoming van het werkstuk voor het B2-onderdeel Statistics II. Appellant voert aan dat zijn medestudent zijn werkstuk heeft gebruikt zonder zijn medeweten. Appellant merkt daarbij op dat hij zijn werkstuk eerder dan zijn medestudent heeft ingeleverd. De desbetreffende medestudent heeft het voorgaande verklaard aan verweerder waarbij aan de medestudent een waarschuwing is afgegeven en het cijfer is ingetrokken.

Appellant is van mening dat in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur is gehandeld; het bestreden besluit zou niet zorgvuldig tot stand zijn gekomen, onvoldoende zijn gemotiveerd en de opgelegde sanctie zou disproportioneel zijn.

2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat appellant wordt verdacht van plagiaat en collusie.

Verweerder acht de verklaring van appellant ten aanzien van het werkstuk voor het practicum Psychodiagnostiek niet geheel geloofwaardig omdat appellant niet alleen zijn naam op de voorpagina heeft geplaatst maar ook tekstueel het werkstuk aangepast en verbeterd heeft. Verweerder is van mening dat sprake is van plagiaat. Normaliter wordt bij plagiaat het werkstuk ongeldig verklaard maar aangezien appellant dit onderdeel al heeft behaald en het werkstuk mogelijk opnieuw heeft ingeleverd om zijn cijfer te verhogen zou appellant met plagiaat weg kunnen komen zonder consequenties. Derhalve heeft verweerder gekozen om appellant te sanctioneren door uitsluiting van toetsing voor een bepaalde periode.

Ten aanzien van het B2-onderdeel Statistics II voert verweerder aan dat sprake is van een te innige samenwerking tussen studenten; zo zou in eenzelfde document zijn gewerkt en zou de standaarddeviatie van de studenten overeen komen. Ten aanzien van de sanctie betoogt verweerder dat het ongeldig verklaren van dit tentamen geen sanctionerend effect heeft nu het werkstuk onvoldoende is beoordeeld. Derhalve heeft verweerder appellant uitgesloten van toetsing voor een bepaalde periode. Hierbij neemt verweerder in aanmerking dat appellant eerder in een vergelijkbare collusiezaak vrijgesproken is waarbij hij nadrukkelijk door verweerder zou zijn geweest dat een dergelijke intensieve wijze van samenwerking niet is toegestaan.

Ter zitting licht verweerder toe dat het gaat om uitsluiting van toetsing gedurende twee blokken. Gedurende deze blokken mag appellant wel onderwijs volgen maar geen tentamens maken.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Met verweerder stelt het college vast dat ten aanzien van het werkstuk van het onderdeel B1-practicum Psychodiagnostiek sprake is van plagiaat. Naar het oordeel van het college heeft appellant onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij het werkstuk van Snel Studeren per ongeluk heeft ingeleverd nu appellant ook tekstuele wijzigingen heeft aangebracht in het document. Het college is het echter met appellant eens dat de door verweerder opgelegde sanctie onevenredig zwaar is in verhouding tot het door hem gepleegde plagiaat. Daarbij neemt het college de sanctie die in de collusiezaak aan de medestudent is opgelegd voor plagiaat in aanmerking (waarschuwing en ongeldig verklaren tentamen). Het beroep van appellant dient in zoverre gegrond te worden verklaard.

Verweerder heeft het college niet kunnen overtuigen dat er sprake is van bewuste collusie bij de totstandkoming van het werkstuk Statistics II. Daarbij neemt het college in aanmerking dat de medestudent waarmee appellant intens zou hebben samengewerkt zelf heeft verklaard dat hij het werkstuk van appellant zonder zijn medeweten heeft overgenomen en daar ook voor is gesanctioneerd. Het beroep van appellant dient ten aanzien van dit punt gegrond te worden verklaard.

Het college is alles afwegende en het geheel overziende van oordeel dat het besluit niet in stand kan blijven.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit van 23 februari 2018 en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuw besluit te nemen.

Ten aanzien van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is de voorzitter van mening dat nu appellant zijn studie gedurende de beroepsprocedure zonder belemmering heeft kunnen voortzetten, het spoedeisend belang aan het verzoek om een voorlopige voorziening is komen te ontvallen. De voorzitter van het college wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening derhalve af.

Het college veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep bij het college opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1002,00 vastgesteld op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht en geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.